

Dosarul nr. 2ra-1546/22  
2-18008154-01-2ra-26102022

Prima instanță: (Judecătoria Cimișlia, sediu Central) D. Cherdivară  
Instanța de apel: (Curtea de Apel Comrat) D. Fugenço, A. Mironov, A. Curdov

## Î N C H E I E R E

30 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al  
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Dumitru Mardari  
Mariana Pitic  
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală "Servcom Cimișlia" și Consiliul r. Cimișlia, reprezentați de avocatul Casap Anatolie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Molișteanu Veaceslav împotriva Întreprinderii Municipale "Servcom Cimișlia", intervenienți accesorii Consiliul r. Cimișlia, Consiliul s. Mihailovca, Consiliul s. Ialpujeni, Tocaru Vasile cu privire la încasarea restanței salariale, încasarea prejudiciului pentru neachitarea salariului și compensarea cheltuielilor de judecată,  
împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 15 iunie 2022,

### c o n s t a ț ă :

La 14 iunie 2017, Molișteanu Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM "Servcom Cimișlia" cu privire la încasarea salariului și chiriei bunului în interes de serviciu.

În motivarea acțiunii, Molișteanu Veaceslav a menționat că prin hotărârea Consiliului de Administrație a ÎM "Servcom Cimișlia" nr. 01/05 din 24 octombrie 2015, a fost numit în funcția de administrator.

La 01 noiembrie 2015, în calitate de locator, a încheiat cu ÎM "Servcom Cimișlia", în calitate de locatar contractul de locațiune a automobilului de model "Kia Sorento" pe perioada 01 noiembrie 2015 – 01 noiembrie 2016 pentru a fi folosit în interesele ÎM "Servcom Cimișlia", cu chiria lunară de 3 000 lei.

De asemenea, reclamantul a invocat că prin hotărârea Consiliului de Administrație a ÎM "Servcom Cimișlia" nr. 01 din 22 noiembrie 2016, a fost eliberat din funcția de administrator, fiind încetate relațiile de muncă în temeiul cererii de demisie.

Molișteanu Veaceslav a specificat că la eliberare, nu i-a fost achitată restanța la salariu în sumă de 22 255,90 de lei pentru perioada iulie-noiembrie 2016 și indemnizația pentru concediul nefolosit.

Reclamantul Molișteanu Veaceslav a solicitat încasarea de la ÎM "Servcom Cimișlia" a sumei de 22 255,90 de lei cu titlu de salariu restant pentru perioada iulie-noiembrie 2016, încasarea sumei de 4 541,04 lei pentru reținerea din vina angajatorului a salariului și a indemnizației de concediu pentru perioada 23 noiembrie 2016 – 14 iunie 2017, încasarea sumei de 6 000 lei cu titlu de datorie la achitarea chiriei pentru locațiunea automobilului de model "Kia Sorento" pe perioada 01 septembrie 2016 – 31 octombrie 2016 și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 10 august 2017, ÎM "Servcom Cimișlia" a depus cerere reconvențională împotriva lui Molișteanu Veaceslav cu privire la constatarea nulității contractului de locațiune (f. d. 33-37 Vol. I).

În motivarea cererii, ÎM "Servcom Cimișlia" a menționat că reieșind din esența contractului de locațiune, rezultă că acesta a fost semnat de către Președintele Consiliului de Administrație din numele și pentru ÎM "Servcom Cimișlia", însă din esența pct. 32 din Statutul întreprinderii, Consiliul de Administrație este doar organul de administrare, care reprezintă și apără interesele fondatorilor în gestionarea întreprinderii și își exercită activitatea în temeiul legislației și statutului.

Astfel, a specificat că Molișteanu Veaceslav a fost indicat în contractul de locațiune drept locator, iar Mihail Olărescu în calitate de Președinte al Consiliului de Administrație.

Prin urmare, aplicarea semnăturii Președintelui Consiliului de Administrație din numele și pentru ÎM "Servcom Cimișlia" la încheierea contractului de locațiune, nu poate servi drept manifestare a consimțământului întreprinderii la încheierea actului juridic respectiv.

ÎM "Servcom Cimișlia" a solicitat constatarea nulității contractului de locațiune nr. 1 din 01 noiembrie 2015 pentru închirierea automobilului de model "Kia Sorento", încheiat între ÎM "Servcom Cimișlia", în calitate de locator, în persoana Președintelui Consiliului de Administrație Olărescu Mihail și Molișteanu Veaceslav, în calitate de locator, contrar prevederilor art. 226 din Codul civil.

Prin hotărârea Judecătorei Cimișlia din 05 iulie 2018, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Molișteanu Veaceslav.

S-a încasat de la ÎM "Servcom Cimișlia" în beneficiul lui Molișteanu Veaceslav restanța la achitarea salariului pentru perioada iulie 2016 – noiembrie 2016 și alte plăți convenite salariatului.

S-a încasat de la ÎM "Servcom Cimișlia" în beneficiul lui Molișteanu Veaceslav suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

S-a respins cererea reconvențională depusă de ÎM "Servcom Cimișlia".

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 15 noiembrie 2018, s-au admis apelurile declarate de Molișteanu Veaceslav și ÎM "Servcom Cimișlia", s-a casat hotărârea Judecătorei Cimișlia din 05 iulie 2018 și s-a restituit cauza la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată (f. d.248-257 Vol. I).

La 24 ianuarie 2020, Molișteanu Veaceslav a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea de la ÎM "Servcom Cimișlia" a sumei de 17 261,80 de lei cu titlu de salariu restant pentru perioada iulie-noiembrie 2016, încasarea sumei de 5 986,83 de lei pentru reținerea din vina angajatorului a

salariului și a indemnizației de concediu pentru perioada 23 noiembrie 2016 – 18 august 2017, încasarea sumei de 1 355,35 de lei pentru reținerea din vina angajatorului a salariului și a indemnizației de concediu pentru perioada 18 august 2017 – 07 septembrie 2017, încasarea sumei de 45 001,51 de lei pentru reținerea din vina angajatorului a salariului și a indemnizației de concediu pe perioada 08 septembrie 2017 – 24 ianuarie 2020, încasarea sumei de 6 000 lei cu titlu de datorie la achitarea chiriei pentru locațiunea automobilului de model "Kia Sorento" pe perioada 01 septembrie 2016 – 31 octombrie 2016 și compensarea cheltuielilor de judecată (f. d. 3031 Vol. II).

Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 15 octombrie 2020, s-a scos de pe rol cererea reconvențională depusă de ÎM "Servcom Cimișlia" din motiv că reclamantului care a fost citat legal, nu s-a prezentat în ședința de judecată și nu a informat instanța despre motivul neprezentării.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 15 octombrie 2020, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Molișteanu Veaceslav.

S-a încasat de la ÎM "Servcom Cimișlia" în beneficiul lui Molișteanu Veaceslav restanța la salariu în sumă de 17 261,80 de lei, despăgubirea pentru neachitarea salariului în termen pentru perioada 23 noiembrie 2016 – 18 august 2017 în sumă de 5 986,83 de lei, pentru perioada 18 august 2017 – 07 septembrie 2017 în sumă de 1 355,35 de lei și pentru perioada 08 septembrie 2017 – 24 ianuarie 2019 în sumă de 45 001,51 de lei și suma de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, pretențiile s-au respins.

S-a încasat de la ÎM "Servcom Cimișlia" în beneficiul statului suma de 2 088,16 lei cu titlu de taxă de stat de care reclamantul a fost scutit.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Molișteanu Veaceslav a fost angajat la ÎM "Servcom Cimișlia" în calitate de administrator.

Ulterior, prin hotărârea Consiliului de Administrație al ÎM "Servcom Cimișlia" nr. 01 din 22 noiembrie 2016, Molișteanu Veaceslav a fost eliberat din funcția de administrator al ÎM "Servcom Cimișlia".

La fel, instanța de fond a stabilit că, prin certificatul nr. 05 din 27 martie 2017 eliberat de ÎM "Servcom Cimișlia", se atestă că restanța la salariu pentru perioada iulie – noiembrie 2016 constituie suma de 22 255,90 de lei, iar din cererea de majorare a pretențiilor din 24 ianuarie 2020, rezultă că la data de 07 septembrie 2017, pârâtul a achitat parțial salariul restant al reclamantului, astfel suma restantă a salariului fiind de 17 261,80 de lei.

Astfel, reieșind din faptul că pârâtul a recunoscut existența datoriei salariale față de reclamant, instanța de fond a ajuns la concluzia că este întemeiată și urmează a fi admisă pretenția reclamantului cu privire la încasarea restanței salariale în sumă de 17 261,80 de lei, precum și cerința cu privire la încasarea despăgubirilor în mărime de 0,1% din salariul restant.

Totodată, instanța a conchis că reclamantul nu a prezentat careva probe care să ateste că automobilul, obiectul contractului de locațiune a fost predat ÎM "Servcom Cimișlia" pentru a fi folosit conform destinației convenite în contract.

Or, potrivit certificatului nr. 36 din 018 mai 2018, eliberat de ÎM „Servcom Cimișlia”, se confirmă că în arhiva întreprinderii nu sunt careva acte care atestă predarea de către reclamant și primire a automobilului de model ”KIA Sorento” către pârât, precum și faptul că nu există foi de parcurs al autovehiculului menționat pe perioada de referință, adică de valabilitate a contractului nr.1 din 01 noiembrie 2015 privind închirierea automobilului respectiv.

Astfel, prima instanță a concluzionat că este neîntemeiată și urmează a fi respinsă pretenția cu privire la încasarea datoriei la chiria bunului folosit.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 15 iunie 2022, s-a respins recursul declarat de avocatul Casap Anatolie în interesele ÎM „Servcom Cimișlia” și în interesele Consiliului r. Cimișlia împotriva încheierii Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 15 octombrie 2020.

S-a respins apelul declarat de avocatul Casap Anatolie în interesele ÎM „Servcom Cimișlia” și în interesele Consiliului r. Cimișlia și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 15 octombrie 2020.

La 22 septembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, ÎM ”Servcom Cimișlia” și Consiliul r. Cimișlia, reprezentați de avocatul Casap Anatolie au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea depusă de Molișteanu Veaceslav să fie respinsă integral.

Recurenții, în motivarea recursului au invocat că la speță, nu sunt aplicabile prevederile art. 330 alin. (2) din Codul muncii, deoarece circumstanțele cauzei exclud culpa angajatorului ÎM „Servcom Cimișlia” în neachitarea la timp a plăților salariale a ex administratorului Molișteanu Veaceslav, or, neachitarea la timp a salariului s-a datorat insuficienței lichidităților la angajator, generate de însăși reclamant, circumstanță imputabilă reclamantului, care în perioada acumulării restanțelor salariale deținea funcția de organ executiv al angajatorului său și avea obligația de a conduce întreprinderea astfel, încât aceasta să devină profitabilă și să-și poată executa obligațiile pecuniare, inclusiv față de salariați.

Prin urmare, recurenții au menționat că acțiunea depusă de Molișteanu Veaceslav este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

La 26 octombrie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Molișteanu Veaceslav la data de 28 octombrie 2022, conform avizului de recepție (f. d. 26 Vol. III).

La 22 noiembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Molișteanu Veaceslav a depus referință la recursul declarat de ÎM ”Servcom Cimișlia” și Consiliul r. Cimișlia, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Comrat a emis dispozitivul deciziei la 15 iunie 2022, iar decizia motivată a fost recepționată de ÎM ”Servcom Cimișlia” la data de 15 august 2022, conform avizului de recepție (f. d. 258 Vol. II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 22 septembrie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo

împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de ÎM "Servcom Cimișlia" și Consiliul r. Cimișlia, reprezentați de avocatul Casap Anatolie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Întreprinderea Municipală "Servcom Cimișlia" și Consiliul r. Cimișlia, reprezentați de avocatul Casap Anatolie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh